In numele Patriei

Un spirit de dragoste și prietenie a domnit printre sportivii celor 44 de țări care au participat la competițiile celei de a XI-a ediții a Jocurilor Mondiale Universitare de vară. In întrecere tovărășească am reușit să cuceresc câteva medalii. Sunt nespus de fericită că victoriile mele au contribuit la realizarea succesului general al delegației sportive sovietice, au slujit slavei sportului sovietic.

In timpul întrecerilor, ca și în orele de odihnă, am avut ocazia să cunoaștem pe reprezentanții tineretului din multe țări, să legăm cu ei prietenii trainice. Intâlnirea dintre tinerii din diferite țări, prieteniile și înțelegerea reciprocă dintre acești tineri constituie una din cele mai serioase garanții că atâțătorii la război nu vor reuși să-și realizeze planurile criminale pe care le urzesc împotriva omenirii.

Sunt plină de recunoștință față de poporul nostru, față de Partidul Bolșevic, față de tovarășul Stalin, pentru marea grijă pe care o manifestă față de tineret, grijă datorită căreia putem învăța, munci și practica sportul.

Nu voi precupeți nici un efort pentru a obține rezultate și mai bune, care să ridice cât mai sus slava sportivă a patriei mele iubite.

A. CIUDINA
maestră emerită a sportului

INVINGĂTORII

Mulți dintre amatorii de box din țara noastră ar fi dorit cu pasiune să privească în clipele acelea „măcar cu un ochi" ringul confortabilei săli berlineze de pe aleea Stalin. O luptă grea pentru desemnarea titlurilor de campioni mondiali universitari se dădea acolo.

Nenumărate și emoționante întrebări își puneau în acele zile suporterii. Era și natural dealtfel. In box, mai mult ca în oricare altă disciplină sportivă, se pare că drumul spre victorie este mai dificil. Lupta de pe ring e plină de dramatism, are momente și situații pe care nu e ușor să le prevezi. Am văzut deseori un boxeur înzestrat cu calități admirabile, posesor al unei tehnici bune, conducând cu succes o întrecere și părând că merge spre victorie. Și, deodată, când toți se așteptau mai puțin, în faza finală a luptei, o lovitură, o singură lovitură aplicată cu succes de adversar, a schimbat desfășurarea întregului match.

Telegraful a adus mult așteptata veste: la Berlin, echipa boxeurilor sovietici a ocupat primul loc întrecând boxeurii R. P. Române, R. P. Ungare și ai R. D. Germane. Patru maeștri sovietici au cucerit titlul de onoare de campioni mondiali universitari, fiind răsplătiți cu medalii de aur.

Invingătorii, boxeurii sovietici sunt sportivi cu individualități diferite. Fiecare a avut drumul său către măestria sportivă, către victorie.

Iată-l pe Anatolii Bulakov, unul din cei mai populari sportivi ai țării Avea 12 ani când s'a înscris în secția de box a „Tânărului Dinamovist". In 1948 a împlinit 18 ani și a devenit campion al clubului. In anul următor, Tolea Bulakov este mănușa Nr. 1 a categoriei muscă. Și, de atunci, el deține titlul de campion al Uniunii Sovietice.

Bulakov are în palmaresul său aproape 90 de întâlniri. Mai bine de jumătate le-a câștigat prin K. O. Pe lista matchurilor susținute figurează doar două înfrângeri. De patru ori, tânărul sportiv sovietic a participat în întâlniri internaționale și de fiecare dată la sfârșitul celor trei reprize, arbitrul i-a ridicat brațul, — brațul învingătorului.

In ce constă secretul succeselor lui Bulakov? Unul din vârfurile boxului sovietic, actualul antrenor V. Mihailov, răspunde astfel la această întrebare: „Eu văd în el lucrurile cele mai bune pe care

Boxeurul sovietic Bulakov după întâlnirea victorioasă cu polonezul Kuzer

școala boxului sovietic contemporan le poate imprima unui tânăr sportiv. Anatolii este foarte muncitor, atent și modest. Ca el trebuie să fie fiecare sportiv sovietic".

Anatolii Bulakov posedă, sub toate aspectele, măestria sportivă în box. Spectatorii diferitelor reuniuni au fost nu odată entuziasmați de adevărata artă a feintelor și eschivelor lui. Bulakov e la fel de bun în lupta la distanță ca și în cea corp la corp. Are o minte ageră de tactician multilateral, care știe într'o zecime de secundă, în momentele cele mai ascuțite ale luptei, să adopte soluția corectă, să găsească lovitura decisivă.

Biografia sportivă a unui alt nou campion al Jocurilor Mondiale Universitare, Iurii Sokolov, este poate mai puțin strălucitoare decât cea a lui A. Bulakov. Când Iurii a venit pentru prima dată în sala de box, el nu avea nimic deosebit. Era un tânăr obișnuit, ca mulți alții dintr'o secție sportivă. Curând, însă, antrenorul a început să observe la el calități care valorau cu mult mai mult decât altele. Iurii iubea cu pasiune boxul și, urmărindu-i antrenamentele, se putea vedea cu câtă răbdare învăța el fiecare mișcare, fiecare lovitură. Făcea parte din categoria oamenilor care nu rămân la jumătate de drum. Era îmbucurător în special faptul că Sokolov, odată cu primele succese în box ,devenea din ce în ce mai pretențios față de sine însuși. Modest, răbdător, neurmărind efecte de prisos, el a devenit un excelent maestru al ringului, posesor al unei tehnici înalte. Sokolov este în special puternic în lupta la distanță, fiind posesorul unei directe necruțătoare. Se spune despre el că folosește directa cu abilitatea cu care un scrimeur mânuiește spada.

1951 a constituit pentru Sokolov anul marilor succese. El a câștigat concursul celor mai buni boxeuri ai țării, a devenit după aceea pentru a treia oară campion al Armatei Sovietice. In iulie, pe pieptul lui a fost prinsă medalia de aur a campionilor URSS, iar acum și cea de campion mondial universitar.

Multe lucruri interesante s'ar putea spune și despre ceilalți doi campioni: Anatolii Pierov și Boris Stepanov. Pierov este un boxeur îndrăsneț, înzestrat cu multă forță și rezistență. In cadrul întrecerilor dintre cei mai buni studenți sportivi, el a intrat în finala categoriei grele și s'a achitat cu cinste de sarcina ce-i stătea în față, învingând pe campionul Europei, boxeurul maghiar Bene.

Maestrul sportului Boris Stepanov a debutat cu ocazia Jocurilor Mondiale Universitare de vară în limitele categoriei cocoș. El a demonstrat o tehnică înaltă. Calitatea care-l caracterizează fără excepție este corectitudinea riguroasă în timpul luptei.

Patru boxeuri sovietici, patru patrioți înflăcărați.

Cinste și slavă celor care au dăruit Patriei strălucite succese sportive.

(din „SOVIEȚKI SPORT)

Un frumos succes al canoteurilor din R.P.R. la Berlin

După terminarea concursurilor din cadrul celei de a XI-a ediții a Jocurilor Mondiale Universitare de vară dela Berlin, sportivii țărilor participante nu și-au încetat activitatea, ci au mai luat parte la o serie de concursuri internaționale, care au avut loc până la închiderea celui de al treilea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace.

Un astfel de concurs a avut loc Sâmbăta trecută pe pista dela Grunau, când s'au întâlnit din nou echipajele de schif 8+1 băeți din R. D. Germană— trei echipaje—Italia și R.P.R.

Reprezentativa R.P.R. alcătuită din Victor Baia, Al Rotaru, Gh. Ispas, Al. Schwartz, Ioan Niga, Sergiu Zelinschi, Milivoi Iancovici, Zoltan Benedec, Tiberiu Tierry, a repurtat cu această ocazie un frumos succes, clasându-se pe locul I. Echipajul nostru de schif 8+1 băeți a parcurs distanța de 2000 m. în 6 min. 17 sec. 2, un timp excelent, care este mai bun cu 11.9 sec. de cât cel realizat de campionii mondiali universitari din acest an — R. P. Ungară 6:39.3.

Pe locurile următoare s'au clasat: 2. R. D. G. I 6:21.7; 3. RDG II 6:27,0; 4. RDG III 6:35,0 și Italia 6:48,6.

Succesul obținut de canoteurii noștri în acest concurs internațional, se datorește în mare măsură schimbului de experiență pe [illegible] făcut la Berlin cu canoteurii sovietici, sportivii care au cucerit cele mai multe titluri de campioni mondiali universitari la canotaj.

Impresii dela Berlin

Eu și alți fotbaliști ai echipei „Dinamo" din Moscova am avut fericirea de a fi la Berlin în timpul celui de al III-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace, în timpul disputării ediției a XI-a a Jocurilor Mondiale Universitare de vară. Momentele trăite în capitala Republicii Democrate Germane îmi vor rămâne întipărite în minte ca amintiri dragi. Au fost zile minunate, zile care nu se pot uita, în timpul cărora s'a manifestat din plin uriașa unitate a tineretului democrat din lumea întreagă.

De îndată ce avionul nostru a aterizat pe aerodromul din Berlin am simțit în jurul nostru o atmosferă frățească de prietenie. In diferite limbi ni s'au adresat cuvinte care arătau dragostea tineretului de pretutindeni față de Uniunea Sovietică, scumpa noastră patrie.

Sectorul răsăritean al Berlinului prezenta un aspect impresionant. Fiecare stradă, fiecare casă, fiecare fereastră, fiecare balcon, erau împodobite sărbătorește cu flori, lozinci și portrete. Peste tot ne întâmpinau cuvintele dragi: „PACE!", „PRIETENIE".

Câteva vorbe acum despre întâlnirile cu echipa reprezentativă a Republicii Democrate Germane. Trebuie spus că în echipa fotbaliștilor germani am avut ocazia să întâlnim un partener redutabil. Jucătorii germani sunt rapizi, tehnici, au un foarte bun joc de cap. Atacanții driblează rar, preferând să înainteze prin passe precise dela om la om. Pentru apărătorii noștri, momentele cele mai grele au fost cele din timpul luptei pentru mingiile înalte. Insă precizia și forța șuturilor la poartă a jucătorilor R. D. Germane lasă de dorit. Apărătorii sunt înalți, bine legați și luptă cu dârzenie pentru balon. In general, ei degajează mingiile cu adresă partenerilor lor. Interesant de subliniat că, după prima înfrângere fundașii și halfii germani au schimbat tactica de joc. Dacă înainte, activau strict în limitele zonei lor, acum au aplicat un riguros joc om la om. Este necesar de adăugat că, în cea de a doua întâlnire, cei doi interi ai echipei germane au jucat cu succes și în apărare.

Jocul echipei sovietice a primit calificative excelente din partea presei berlineze. Chiar și ziarele din Berlinul apusean, care de obicei nu pregetă nimic pentru a cleveti contra sportivilor sovietici, au trebuit să recunoască de data aceasta înalta măestrie a echipei sovietice.

Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților a jucat un rol important în cauza întăririi uriașei mișcări a partizanilor păcii, pentru prietenia între popoare.

V. TROFIMOV
căpitanul echipei de fotbal „Dinamo-Moscova"

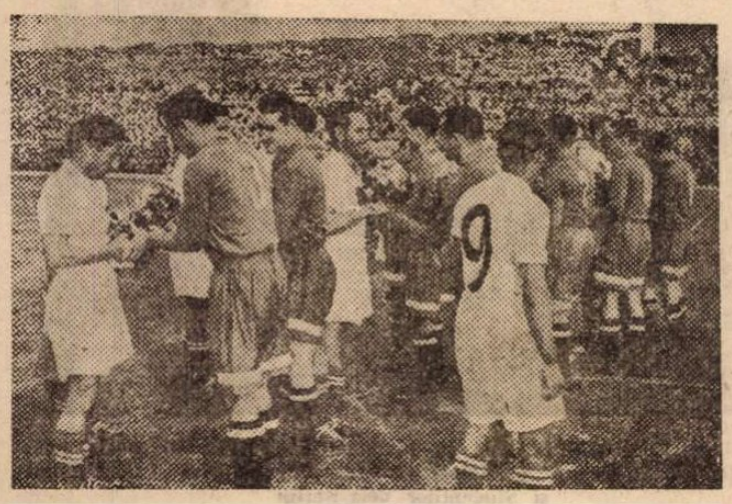

Inainte de matchul de fotbal dintre echipa Dinamo Moscova și reprezentativa Republicii Democrate Germane jucătorii celor două echipe schimbă flori.

Drumul unui campion

Dintre toate sporturile, COLEA ȘORIN prefera fotbalul. Era considerat un bun jucător și mingea se oprea rareori în poarta echipei de juniori „SPARTAC" din Baku, apărată de el.

In afară de fotbal, ȘORIN s'a ocupat și cu luptele. El s'a pregătit în școala sportivă a orașului și, sub conducerea antrenorului A. KARAPETIAN, a devenit în 1947 campionul de juniori al țării.

După terminarea școlii medii, NICOLAI ȘORIN a hotărît să se dedice activității pedagogice, urmând în acest scop cursurile Institutului de Cultură Fizică din Azerbaidjan. Aici, a făcut cunoștință cu multe sporturi, printre care și cu atletismul, una din materiile importante predate în Institut. Puternic, agil, flexibil, NICOLAI ȘORIN a fost atras în special de aruncări. E drept că atunci nici nu se gândea că aruncarea ciocanului va deveni marea pasiune a vieții lui sportive. De obicei, aruncătorii de ciocan sunt oameni de o înălțime și o greutate considerabilă. Lui Șorin însă îi făcea impresia că cu constituția sa (1.74 m. înălțime 74 kgr. greutate) nu va reuși să repurteze succese în această ramură a atletismului. Dar nu degeaba se spune că nu există regulă fără excepție. ȘORIN a început să studieze sub îndrumarea antrenorului I. ZORKIN.

Cu doi ani în urmă NICOLAI ȘORIN, student din Baku, a venit la Moscova în cantonamentul lotului de juniori. Cu această ocazie a fost prezentat antrenorului și fostului aruncător LEONID MITROPOLSKI. Antrenorul a stat de vorbă cu ȘORIN, l-a privit în timp ce arunca greutatea, discul și ciocanul și i-a spus' „Dacă dorești să ajungi un bun aruncător va trebui să muncești extrem de mult, să te antrenezi continuu. La calitățile tale naturale, succesul poate fi obținut numai printr'o muncă științifică și sistematică.

Cuvintele antrenorului au pătruns adânc în mintea tânărului sportiv. Au început zile de antrenament serios.

Iată-l pe Șorin în mijlocul cercului de aruncare. Ține cu ambele mâini mânerul ciocanului.

„INCEPEM" — spune MITROPOLSKI. Și ȘORIN răsucește deasupra capului aparatul de aruncat Una după alta, urmează trei piruete ale aruncătorului și greutatea sboară departe, la 50 de metri. Asta nu e rău, dar antrenorul găsește greșeli în tehnică și ȘORIN repetă de multe ori aceiași mișcare.

COLEA își însușește pas cu pas toate secretele aruncării. Luptele și fotbalul au fost demult uitate. El vrea să devină un sportiv de prima clasă, să arunce la fel de bine ca ȘEHTEL și KANAKI.

...Anul trecut, NICOLAI ȘORIN a ocupat locul III pe lista celor mai buni aruncători de ciocan din Uniunea Sovietică. Performanța sa, 54,42 m. a arătat că zilele de antrenament nu s'au scurs zadarnic.

Actualul sezon a adus multe evenimente interesante. Il așteptau întâlniri internaționale dar în special Jocurile Mondiale Universitare de vară dela Berlin, pentru care s'a pregătit cu o însuflețire deosebită.

Și, iată-l pe ȘORIN cu sufletul plin de emoție, urcând pe podiumul primului clasat la întrecerile dela Berlin. Puțin mai jos, în dreapta lui, atletul maghiar BONYHADI, în stânga aruncătorul sovietic și prietenul său DABENKO. Deasupra stadionului răsună falnic imnul Uniunii Sovietice și pe catarg urcă încet steagul URSS, fluturând în bătaia vântului. Este sărbătorit învingătorul la aruncarea ciocanului.

Medalia de aur este înmânată lui NICOLAI ȘORIN care a ocupat primul loc cu excelentul rezultat 54,84 m.

Pe ȘORIN nu-l bucură numai frumoasa sa performanță. El știe că victoria lui sportivă este o contribuție la cauza păcii, pentru care luptă tineretul sovietic, în fruntea tineretului progresist din întreaga lume.